

וְעִמּוּדָא דְתַלְתַּ גְּוֵינִי אֲזַדְמֵן, וְהָהוּא עִמּוּדָא
 אֲתִקְרִי, מְכוּן הַר צִיּוֹן דְּכַתִּיב, (ישעיה ד)
 וּבָרָא ה' עַל כָּל מְכוּן הַר צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאָהּ עָנַן יוֹמָם
 וְעָשָׂן וְגו'. סְלָקָא בְּהָהוּא עִמּוּדָא לְפִתְחָא דְצַדִּיק,
 דְּצִיּוֹן וִירוּשָׁלַם בֵּיה.

אִי זָכִי לְסְלָקָא יַתִּיר, טַב חוּלְקִיָּה וְעַדְבֵיָּה,
 לְאַתְדַּבְקָא בְּגוּ גּוּפָא דְמַלְכָּא. וְאִי לֹא זָכִי
 לְסְלָקָא יַתִּיר, כְּתִיב, (ישעיה ד) וְהָיָה הַנְּשֹׂאֵר בְּצִיּוֹן
 וְהִנּוּתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוּשׁ יֵאמָר לוֹ. וְאִי זָכִי לְסְלָקָא
 יַתִּיר, זַכָּאָה הוּא. דְּזָכִי לִיקְרָא דְמַלְכָּא, וְלֹא תַעֲדִנָּא
 בְּעַדְוִנָּא עֲלָאָה, דְּלַעֲיִלָּא מֵאַתֵּר דְּאַקְרִי שְׁמַיִם.
 דְּכַתִּיב, (ישעיה נח) אִז תִּתְעַנֵּג עַל ה', עַל ה' דִּיִּיקָא. זַכָּאָה
 חוּלְקִיָּה דְמֵאֵן דְּזָכִי לְחֶסֶד דָּא, דְּכַתִּיב, (תהלים קח) כִּי
 גָּדוֹל מֵעַל שְׁמַיִם חֶסֶדְךָ.

לשון הקודש

הַנְּשֹׂאֵר בְּצִיּוֹן וְהִנּוּתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוּשׁ
 יֵאמָר לוֹ. וְאִם זָכָה לַעֲלוֹת יוֹתֵר - צַדִּיק
 הוּא, שְׂזוּכָה לְכָבוֹד שֶׁל הַמֶּלֶךְ וְלַהֲתַעֲדוֹן
 בְּעַדְוִן עֲלִיּוֹן שְׁלֹמְעֵלָה מִמְּקוֹם שְׁנִקְרָא
 שְׁמַיִם, שְׂכָתוֹב (שם נח) אִז תִּתְעַנֵּג עַל ה'.
 עַל ה' דְּוָקָא. אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ שֶׁל מִי שְׂזוּכָה
 לְחֶסֶד הַזֶּה, שְׂכָתוֹב (תהלים קח) כִּי גָּדוֹל מֵעַל
 שְׁמַיִם חֶסֶדְךָ.

וְעִמּוּדָא שֶׁל שְׁלֹשָׁה גְּוֵינִים מְזַדְמֵן, וְאוֹתוֹ
 הָעִמּוּד נִקְרָא מְכוּן הַר צִיּוֹן, שְׂכָתוֹב (ישעיה
ד) וּבָרָא ה' עַל כָּל מְכוּן הַר צִיּוֹן וְעַל
 מִקְרָאָהּ עָנַן יוֹמָם וְעָשָׂן וְגו'. עוֹלָה בְּאוֹתוֹ
 הָעִמּוּד לְפִתְחָא שֶׁל צַדִּיק שְׂצִיּוֹן וִירוּשָׁלַם
 בּו.

אִם זָכָה לַעֲלוֹת יוֹתֵר - טוֹב חֲלָקוּ וְגוֹרְלוֹ
 לְהִדְבֵּק בְּתוֹךְ הַגּוּף שֶׁל הַמֶּלֶךְ, וְאִם לֹא
 זָכָה לַעֲלוֹת יוֹתֵר - כְּתוֹב (שם) וְהָיָה

וְכִי עַל הַשָּׁמַיִם הוּא, וְהָא כְּתִיב, (תהלים נז) כִּי גָדוֹל
 עַד שָׁמַיִם חֲסֶדְךָ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵיךְ חֶסֶד,
 וְאֵיךְ חֶסֶד. חֶסֶד עֲלָא, וְחֶסֶד תַּתָּא. חֶסֶד עֲלָא
 מֵעַל שָׁמַיִם הוּא. חֶסֶד תַּתָּא, הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה נה)
 חֲסִדֵי דְדוּד הַנְּאֻמָּנִים, וּבְתַנִּי כְּתִיב עַד שָׁמַיִם.

תַּנְיָא, אָמַר רַבִּי יֶצְחָק, כְּתִיב, (תהלים קיג) אִם הַפְּנִים
 שְׂמַחַה הִלְלוּיָהּ, אִמָּא יְדִיעָא, הַפְּנִים מָאן
 אִינוּן. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא תַּנְיָנָן, תַּרִּין בְּנִין אֵיךְ
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, חַד דְּכֵר וְחַד נְוִקְבָּא. דְּכֵר,
 יְהִיבָה לְיַעֲקֹב, דְּכְּתִיב, (שמות ד) בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל,
 וְכְּתִיב, (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר. בַּת, יְהִיבָה
 לְאַבְרָהָם, דְּכְּתִיב, (בראשית כד) וְה' בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל,
 בַּת הָיְתָה לוֹ לְאַבְרָהָם, וּבְכָל שְׂמָה.

לשון הקודש

שְׁנִינוּ שְׁיִשׁ שְׁנֵי בְּנֵים
 לְקוּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶחָד זָכָר וְאֶחָד
 נְקֵבָה. הַזָּכָר נָתַן אוֹתוֹ לְיַעֲקֹב, שְׂפָתוֹב
 (שמות ד) בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, וְכְּתוּב (ישעיה מט)
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר. בַּת נָתַן
 לְאַבְרָהָם, שְׂפָתוֹב (בראשית כד) וְה' בֵּרַךְ אֶת
 אַבְרָהָם בְּכָל. בַּת הָיְתָה לוֹ לְאַבְרָהָם,
 וּבְכָל שְׂמָה.

וְכִי עַל הַשָּׁמַיִם הוּא, וְהָרִי כְּתוּב (שם נז) כִּי
 גָדוֹל עַד שָׁמַיִם חֲסֶדְךָ? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, יִשׁ
 חֶסֶד וְיִשׁ חֶסֶד, חֶסֶד עֲלִיוֹן וְחֶסֶד תַּחְתּוֹן.
 חֶסֶד עֲלִיוֹן הוּא מֵעַל הַשָּׁמַיִם, וְחֶסֶד
 תַּחְתּוֹן הוּא שְׂפָתוֹב (ישעיה נה) חֲסִדֵי דְדוּד
 הַנְּאֻמָּנִים, וּבְאֵלָה כְּתוּב עַד שָׁמַיִם.

לְמַדְנֵנו, אָמַר רַבִּי יֶצְחָק, כְּתוּב (תהלים קיג)
 אִם הַפְּנִים שְׂמַחַה הִלְלוּיָהּ. הָאִם הִידוּעָה.
 הַפְּנִים מִי הִם? אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָרִי

וְאָמַר רַבִּיעָא עַל־יְהוּ, דִּינְקָא לְהוּ, וְעַל הָאִי כְּתִיב,
 (דברים קד) **לֹא תִקַּח הָאִם עַל הַפְּנִים. וְתִנְיִן,**
לֹא יִסְגֵי בַר נֶשׁ חֹבִי לְתַתָּא, בְּגִין דִּי־סַתְּלַק אִמָּא
מֵעַל בְּגִין. וְכְתִיב, (ויקרא יח) אִמָּךְ הִיא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ,
וְיִ לְמֵאן דְּגַלִּי עֲרִייתָא.

וְכֵן תִּיבִין בְּנֵי עֲלְמָא, וְאַסְגִּין בְּזִכּוֹתָא קַמֵּי קִדְשָׁא
בְּרִידָה הוּא, וְאִמָּא תָּבַת וְכִסְיָא עַל בְּגִין, בְּדִין
אֲתִקְרִי תְּשׁוּבָה. מָאִי תְּשׁוּבָה. דָּא תְּשׁוּבָה דְּאִמָּא,
דְּתָבַת בְּקִיּוּמָהּ, וְכִדִּין כְּתִיב, (תהלים קיג) אִם הַפְּנִים
שְׂמַחָה, אִם הַפְּנִים וְדָאִי. וְעַל דָּא, לֹא לְפִטְר אִינִישׁ
מִפְּרִיָּה וְרַבִּיָּה, עַד דְּאֹלִיד בִּין וּבַת.

תִּנְיָא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּתִיב, (תהלים כז) לַחֲזוֹת בְּנַעַם
ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ, תִּיאֻבְתָּא דְּצַדִּיקָא
לְמַחְמֵי דָּא, וְאֵת אִמְרַתָּה עַל ה'. אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן,

לשון הקודש

וְהָאִם רֹבְצַת עֲלֵיהֶם, שְׂמִינִיקָה אוֹתָם, וְעַל זֶה כְּתוּב לֹא תִקַּח הָאִם עַל הַפְּנִים. וְשִׁנְיָנוּ, אַל יִרְבֶּה הָאָדָם חֲטָאֵיו לְמַטָּה, כְּדִי שְׂתַסְתַּלַּק הָאִם מֵעַל הַפְּנִים, וְכְתוּב (ויקרא יח) אִמָּךְ הִיא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ. אוֹי לְמִי שְׂמַנְגְלָה עֲרוֹתָהּ.

וְכִשְׁשָׁבִים בְּנֵי הָעוֹלָם וּמִרְבִּים בְּזִכּוֹת לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהָאִם שָׁבָה לַחֲזוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. תְּשׁוּקַת

וּמִכְסָּה עַל הַפְּנִים, אִזּוּ זֶה נִקְרָא תְּשׁוּבָה. מַה זֶה תְּשׁוּבָה? זֶה תְּשׁוּבָה שֶׁל הָאִם שְׂשֻׁבָה בְּקִיּוּמָהּ, וְאִזּוּ כְּתוּב אִם הַפְּנִים שְׂמַחָה. אִם הַפְּנִים וְדָאִי. וְלִכֵּן לֹא יִפְטֹר הָאָדָם מִפְּרִיָּה וְרַבִּיָּה עַד שְׂמֹלִיד בִּין וּבַת.

כָּלֵא חַד. מִשְׁמַע דְּכָתִיב נַעַם ה', דְּאֵתִיָּא מִעֲתִיקָא
קַדִּישָׁא לְהַאי שָׁמַיִם. וְתִיאֹבְתָא דְצַדִּיקָא כִּךְ הוּא
וְדָאי, וְעַל הַשָּׁמַיִם כְּתִיב, אֲזִי תִתְעַנֵּג עַל ה'. וְפָאָה
חֻלְקִיהָ מָאן דְּזָכִי. וְדָאי זְעִירִין אִינוּן.

תְּנִינָן, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתִיב, (שיר השירים א) בְּנֵי אֲמִי
נִחְרוּ בִי שְׁמוֹנֵי נֹטְרָה אֶת הַפְּרָמִים, בְּנֵי
אֲמִי, כְּמָה דְכָתִיב, (איכה ב) הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ, דְּכִד
בָּעָא קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַחְרְבָא בֵּיתֵיהּ דְּלִתְתָּא,
וְלֵאנְגְלָאָה יִשְׂרָאֵל בֵּינֵי עַמְּמֵיָא, אַעֲבַר קַדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא מִקְּמִיָּה לְהַאי אֶרֶץ, וְאַתְרַחֲקָא מִנֵּיהּ. כְּדְכָתִיב,
(שמות ב) וַתִּתְצַב אֶחֱזוֹתוֹ מֶרְחֹק. וְכִד הָאִי אֶרֶץ אֶתְרַחֲקָא
מִשָּׁמַיִם דְּלַעֲיָלָא, הָאִי אֶרֶץ דְּלִתְתָּא אֶתְחַרְבָּא,
וְיִשְׂרָאֵל אֶתְפְּזְרוּ בֵּינֵי עַמְּמֵיָא, אָמְרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
מָאן גְּרָיִם לִי הָאִי וּמָאן עָבִיד לִי הָאִי, בְּנֵי אֲמִי

לשון הקודש

הַצַּדִּיקִים לְרֹאוֹת אֶת זֶה, וְאַתָּה אִמְרַתְּ
עַל ה' אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַכֹּל אַחַד,
מִשְׁמַע שְׁכָתוֹב נַעַם ה', שְׁפָא מִהַעֲתִיק
הַקְּדוֹשׁ לְשָׁמַיִם הַזֶּה, וְתִשׁוּקַת הַצַּדִּיקִים
כִּךְ הִיא וְדָאי. וְכָתוּב עַל הַשָּׁמַיִם, אֲזִי
תִתְעַנֵּג עַל ה'. אֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ שֶׁל מִי שְׂזוּכָה.
וְדָאי מְעֵטִים הֵם.
שְׁנֵינֵנוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב (שיר א)
בְּנֵי אֲמִי נִחְרוּ בִי שְׁמוֹנֵי נֹטְרָה אֶת

הַפְּרָמִים. בְּנֵי אֲמִי, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (איכה ב)
הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ. שְׁפָא שְׂרָעָה הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְהַחְרִיב בֵּיתוֹ שְׁלֵמֶטָה
וְלְהַגְלוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְבֵין הָעַמִּים,
הַעֲבִיר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִלְּפָנָיו אֶת
הָאֶרֶץ הַזֹּאת, וְהִתְרַחֲקָה מִמֶּנּוּ, כְּכָתוּב
(שמות ב) וַתִּתְצַב אֶחֱזוֹתוֹ מֶרְחֹק. וְכִשְׁאֶרֶץ זו
הִתְרַחֲקָה מִשָּׁמַיִם שְׁלֵמֶטָה, הָאֶרֶץ הַזֹּאת
שְׁלֵמֶטָה נִחְרְבָה, וְיִשְׂרָאֵל הִתְפְּזְרוּ בֵּין

בְּנֵי אֲמִי נִחְרוּ בִי שְׁמוֹנֵי נֹטְרָה אֶת

דַּנְתֵּרוּ בִּי, וְאַתְרַתְּקוּ מִנִּי, בְּנֵי אֲמִי וְדָאֵי.

רַבִּי יוֹסִי תָּוָה אָזִיל בְּאַרְחָא, וְתָוָה עִמִּיהָ רַבִּי תַּיִיא
 בַּר רַב. עַד דִּתְּוּוּ אָזְלִי, אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי
 תַּיִיא, תְּמִיתָא מַה דְּאַנָּא תְּמִית. אָמַר לִיהָ, תְּמִינָא
 גִּבְרָא חַד בְּנִתְרָא, וְצַפְרָא חַד עַל (דף ריט ע"ב) רִישִׁיהָ,
 וְעֵלְעָא בְּפוּמִיהָ דְּצַפְרָא, וְאַכְלָא וּרְפָסָא בְּרַגְלֵיהָ,
 וְתַהוּא גִבְרָא רַמִּי קָלִין וְצוּנָה, וְלֹא יַדְעָנָא מַאי קְאָמַר.

אָמַר, נִקְרַב גִּבְיָהּ וְנִשְׁמַע. אָמַר, מִסְתַּפִּינָא לְמִקְרַב.
 אָמַר לִיהָ, וְכִי בַר נָשׁ הוּא בְּאַתְרָא דָּא, אָלָא
 רַמִּיזָא דְחֻבְמָתָא דְרַמִּיז לָן קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא. קְרִיבֵנוּ
 גִּבְיָהּ, שְׁמַעוּ דִּתְּוָה אָמַר, עֲטָרָא עֲטָרָא, תִּרְיִן בְּנִין
 שְׂרִיִין לְבַר, (ס"א שְׂרִיִין לְבָרָא) לָא נַח וְלֹא גִיִּתָּא, עַד
 דְּצַפְרָא בְּקִיסְרָא רַמִּיז.

לשון הקודש

ואותו גבר מרים קולות וצווח, ולא
 ידעתי מה אמר.

אמר, נקרב אליו ונשמע. אמר, אני
 פוחד להתקרב. אמר לו, וכי בן אדם
 הוא במקום זה? אלא רמז של חכמה
 שרמז לנו הקדוש ברוך הוא. קרבו
 אליו. שמעו שהיה אומר: פתח, פתח,
 שני בנים שרויים בחוץ (ורוקים לבחון).
 לא נח ולא מנוחה, עד שהצפור פתח
 תפל.

העמים. אמרה בנסת ישראל: מי גרם
 לי את זה ומי עשה לי את זה? בני אמי
 שנתרו בי ונתרתקו ממני, בני אמי
 ודאי.

רבי יוסי היה הולך בדרך, והיה עמו
 רבי תייא בר רב. עד שהיו הולכים,
 אמר רבי יוסי לרבי תייא, ראית מה
 שראיתי? אמר לו, ראיתי גבר אחד
 בנהר, וצפור אחת על ראשו, ופעלה בפני
 הצפור, ואוכלת ורומסת ברגליה,

בָּכָה רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, הֵינֵנו דְּתַנִּינָן, בְּנֵי אֲמֵי נַחְרוּ
 בִּי וְגו', מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּכַרְמֵי שְׁלִי לֹא
 נִטְרַתִּי. אָמַר, וְדַאי גְלוּתָא אֶתְמַשְׁךְ, וְעַל דָּא (ס"א די)
 צְפִירֵי שְׁמִיָּא לָא אַעֲדִיו, עַד דִּי שְׁלִטְנוּתָא דְעַמִּין
 עוּבְדֵי עֲבוּדַת כּוּכְבִּים וּמְזֻלוֹת אַעֲדִיאוּ מִן עֲלְמָא.
 וְאִמְתִּי, עַד דִּימְטִי יוֹמָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְעַר
 דִּינֵוִי בְּעֲלְמָא. דְּכֵתִיב, (זכריה יד) וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא
 יוֹדֵעַ לֵה' לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה.

עַד דִּהְיוּ אֲזִלִּין, שְׁמַעֵנו חַד קָלָא דִּהָהּ אָמַר,
 אוֹקִידָא דְקוּפְטִירָא מָטָא בְּדִינֵוִי, נִפְקַח חַד
 שְׁלֵהוּבָא, וְאוֹקִיד לְהָהּוּא צְפוּרָא. אָמַר, וְדַאי, בְּמָה
 דְּכֵתִיב, (דניאל ז) וַיְהִיבַת לִיקְדַת אִשָּׁא.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לָא אֲנִלִּי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְיִשְׂרָאֵל, אֲלָא בְּזַמְנָא דְלֹא אֶשְׁתַּבַּח

לשון הקודש

לַיְלָה.

עַד שְׁהִיוּ הוֹלְכִים, שְׁמַעֵנו קוֹל אֶחָד
 שְׁהִיָּה אוֹמֵר: שְׁלֵהְבַת הַדִּין הַגִּישָׁה
 בְּדִינֵוִי. יַעֲזָה שְׁלֵהְבַת אַחַת וְשָׂרְפָה אֶת
 אוֹתָהּ הַצְּפוּרָא. אָמַר, וְדַאי כְּמוֹ שְׁכַתוּב
 (דניאל ז) וַנִּתְּנָה לְשָׂרְפַת הָאִשׁ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לֹא הִגְלָה הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ
 הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל אֲלָא בְּזַמַּן שְׁלֹא
 נִמְצְאָה בִּינֵיהֶם אֲמוּנָה, כְּשֶׁנִּמְנָעָה

בָּכָה רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, זֶהוּ שְׁשִׁנְנוּ בְּנֵי
 אֲמֵי נַחְרוּ בִּי. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁכַרְמֵי
 שְׁלִי לֹא נִטְרַתִּי. אָמַר, וְדַאי הַגְּלוּת
 נִמְשָׁךְ, וְעַל זֶה וְשׁוֹצְפִירֵי הַשָּׁמַיִם לֹא זָוֹת
 עַד שְׁשִׁלְטוֹן הָעַמִּים עוּבְדֵי עֲבוּדַת
 כּוּכְבִּים וּמְזֻלוֹת יַעֲבֵר מִהָעוֹלָם, וּמִתִּי?
 עַד שִׁיגִיעַ הַיּוֹם שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְעוֹרֵר דִּינֵוִי בְּעוֹלָם, שְׁכַתוּב (זכריה יד)
 וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא יוֹדֵעַ לֵה' לֹא יוֹם וְלֹא

מִהִימְנוֹתָא בִּינֵיהוּ. כִּד אֲתִמְנַע מִהִימְנוֹתָא בִּינֵיהוּ,
בְּכִיבּוֹל, הָכִי אֲשַׁתְּפַח בְּכֻלָּא. דְּכְתִיב, (ישעיה כח) וְכִפֵּר
בְּרִיתְכֶם אֶת מוֹת.

אָמַר רַבִּי חֲזִיא, מָאי דְכְתִיב, (ישעיה כה) בַּלַּע הַמּוֹת
לְנֻצַח. אָמַר לִיה, כִּד יִתְעַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא יְמִינָא דִּילִיה, אֲתִמְנַע מוֹתָא מִן עֲלֻמָּא. וְלֹא
יִתְעַר הֵא יְמִינָא, אֶלָּא כִּד יִתְעַרוּן יִשְׂרָאֵל בִּימִינָא
דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמָאי נִיהוּ תוֹרָה, דְּכְתִיב בָּהּ,
(דברים לג) מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ. בְּהַחֲוָא זְמָנָא, (תהלים קיח)
יָמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל וְגו', לֹא אָמוֹת כִּי אֲחִיה וְאַסְפֵּר
מַעֲשֵׂי יְהוָה.

תַּנְא, הַהוּא זְכָאָה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בֵיה,
וְכַרְזָא קָרִי עֲלִיה, תְּלַתִּין יוֹמִין, בִּינֵי
צְדִיקָיָא בְּנֻנְתָא דְעַדְן. בְּלָהוּ צְדִיקָא חֲדָאן, בְּלָהוּ

לשון הקודש

בְּרוּךְ הוּא, וּמָה זָה? תוֹרָה שְׂכַתוּב בָּהּ
(דברים לג) מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ. בְּאוֹתוֹ זְמַן
(תהלים קיח) יָמִי ה' עוֹשֶׂה חַיִּל וְגו', לֹא אָמוֹת
כִּי אֲחִיה וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה.

לְמַדְנֵנו, אוֹתוֹ הַצְּדִיק שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְתַרְצֵה בּוֹ, וְהַכְּרוּז קוֹרָא עָלָיו
שְׁלֹשִׁים יָמִים בֵּין צְדִיקֵי גֹן הָעֵדֶן, כֹּל
הַצְּדִיקִים שְׂמַחִים, כֹּל הַצְּדִיקִים בָּאִים

בִּינֵיהֶם הָאֲמוּנָה, בְּכִיבּוֹל, כִּד נִמְצָא
בְּכַל, שְׂכַתוּב (ישעיה כח) וְכִפֵּר בְּרִיתְכֶם
אֶת מוֹת.

אָמַר רַבִּי חֲזִיא, מַהוּ שְׂכַתוּב בַּלַּע
הַמּוֹת לְנֻצַח? אָמַר לוֹ, כְּשִׁיעוּרֵר הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֶת יְמִינוֹ, יִמְנַע מוֹת
מִהָעוֹלָם, וְלֹא תִתְעוּרֵר יָמִין זוֹ אֶלָּא
כְּשִׁיעוּרֵר וְיִשְׂרָאֵל בִּימִינוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ

צַדִּיקָיָא אַתְיִין, וּמַעֲטָרֵן דְּוִכְתִּיָּה דְּהָהוּא צַדִּיקָא, עַד
 דִּיִּיתִי לְמִידֵר דִּיִּוְרִיָּה בִּינֵיֵהוּ. וְאִי חֵיבָא הוּא, פְּרוּזָא
 קָרִי עָלֵיהּ בִּגְיֵהֶנָּם תְּלָתִין יוֹמִין ^(עלֵיהּ), וּבְלָהוּ חֵיבָא,
 כְּלָהוּ עֲצִיבִין.

כְּלָהוּ פְתַחִין ווִי, דְּהָא דִּינָא חֲדָתָא אַתְעַר הַשְׁתָּא,
 בְּגִינֵיהּ דְּפִלְגֵיָא. כַּמָּה גִרְדִּינִין דְּנִמוּסִין
 מִזְדִּמְנִין לְקַבְלֵיהּ, וְלֹאֲקַדְמָא לִיהּ ווִי. אוֹי לְרָשָׁע אוֹי
 לְשֹׁכֵנוּ. וּבְלָהוּ פְתַחִין וְאֶמְרִין, ^(ישעיה ג) אוֹי לְרָשָׁע רָע
 כִּי גָמוּל יִדְּיוּ יַעֲשֶׂה לוֹ. מָאִי ^(מַעֲמָא) גָמוּל יִדְּיוּ. אָמַר
 רַבִּי יִצְחָק. לְאַכְלָלָא ^(לְאַפְקָא) מָאֵן דִּינֵי בִידּוּי, לְאַפְקָא
 וְלַחֲבָלָא זְרַעִיהּ בְּרִיקָנָא.

דְּהָא תַּנִּינֵן, כָּל מָאֵן דְּאַפִּיק זְרַעִיהּ בְּרִיקָנָא, אֶקְרִי
 רָע, וְלֹא חָמִי אִפִּי שְׂכִינְתָּא. דְּכַתִּיב, ^(תהלים ה)
 כִּי לֹא אֵל חַפֵּץ רָשָׁע אַתָּה לֹא יַגִּיד רָע. וְכַתִּיב,

לשון הקודש

לו: וי, אוי לרשע אוי לשכנו. וכלם
 פותחים ואומרים: אוי לרשע רע כי
 גמול ידיו יעשה לו. מה זה (מעם) גמול
 ידיו? אמר רבי יצחק, לכלל ולהוציא מי
 שזונה בידו להוציא ולהשחית זרעו
 לריק.

שחררי שנינו, כל מי שמוציא זרעו
 לריק נקרא רע, ולא רואה פני שכינה,

ומעטרים מקומו של אותו הצדיק עד
 שיבא למדר את דיורו ביניהם. ואם
 רשע הוא, הפרוז קורא עליו בגיהנם
 שלשים יום ועליו, וכל הרשעים כלם
 עצובים.

כלם פותחים: וי, שחררי דין חרש
 מתעורר כעת בגללו של פלוני. כמה
 שומרי החק מזדמנים כנגדו ומקדימים

וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע. אוֹף הָבֵא, אוֹי לְרָשָׁע רַע. וְוִי לְהַהוּא חֵיבֵא דְאִיהוּ רַע, דְּעַבְד גְּרַמִּיה רַע. כִּי גַמּוּל יָדָיו יַעֲשֶׂה לוֹ, לְאַכְלָלָא מָאן דְּזָנִי בִירוֹי, לְאַפְקָא וּלְתַבְלָא זְרַעִיה בְּרִיקְנֵיא, וּלְהֵאֵי טַרְדִין בְּתַהוּא עֲלֵמָא יַתִּיר מִכְּלָא.

תָּא חַזִי, דְּהָא כְּתִיב אוֹי לְרָשָׁע (רע), כִּיּוֹן דְּכְתִיב אוֹי לְרָשָׁע, אִמְאֵי רַע. אֵלָא כְּמָה דְאִמִּינָא, דְּעַבְד גְּרַמִּיה רַע. וּכְתִיב לֹא יִגְוֹרֵךְ רַע. וּכְלָהוּ סְלִקוֹן, וְהֵאֵי לֹא סְלִיק.

וְאִי תִימָא, שְׂאֵר חֵיבִין דְּקָטְלוּ בְּנֵי נְשָׂא. תָּא חַזִי, כְּלָהוּ סְלִקִין וְהוּא לֹא סְלִיק. מָאֵי טַעְמָא, אֵינּוֹן קָטְלוּ בְּנֵי נְשָׂא אַחֲרָא, וְהֵאֵי קָטִיל בְּנֵי מַמְשֵׁ, אוֹשִׁיד דְּמִין סְנִיאִין.

לשון הקודש

כִּיּוֹן שְׂכַתוּב אוֹי לְרָשָׁע, לְמָה רַע? אֵלָא כְּמוֹ שְׂאִמְרֵנוּ, שְׂעֵשָׂה עֲצָמוּ רַע, וּכְתוּב לֹא יִגְוֹרֵךְ רַע, וּכְלָם עוֹלִים וְזֶה לֹא עוֹלָה. וְאִם תֵּאמַר, שְׂאֵר רְשָׁעִים שְׂהָרְגוּ בְּנֵי אָדָם? כִּי רָאָה, כְּלָם עוֹלִים וְהוּא לֹא עוֹלָה. מָה תַּטְעַם? הֵם הָרְגוּ בְּנֵי אָדָם אַחֲרֵיהֶם, וְזֶה הָרַג בְּנֵי מַמְשֵׁ, שְׂפַךְ דְּמַיִם רַבִּים.

שְׂכַתוּב (תהלים ה) כִּי לֹא אֵל תַּפִּין רְשָׁע אֶתָּה לֹא יִגְוֹרֵךְ רַע, וּכְתוּב (בראשית לב) וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע. אִיף כָּאן, אוֹי לְרָשָׁע רַע – אוֹי לְאוֹתוֹ רְשָׁע שְׂהוּא רַע, שְׂעֵשָׂה עֲצָמוּ רַע, כִּי גַמּוּל יָדָיו יַעֲשֶׂה לוֹ – לְכַלּל מִי שְׂזוּנָה בְּדוֹ לְהוֹצִיא וּלְהַשְׁחִית זְרַעוֹ לְרִיק, וְלָזֶה טוֹרְדִים אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם יוֹתֵר מִכְּלָם. כִּי תִרְאֶה, שְׂהָרִי כְּתוּב אוֹי לְרָשָׁע וְרַע.

תָּא חַזִי, בְּשָׂאָר תַּיִבֵי עֲלֵמָא, לָא כְּתִיב וַיֵּרַע בְּעֵינַי ה', וְכֹאן כְּתִיב, וַיֵּרַע בְּעֵינַי ה' אֲשֶׁר עָשָׂה. מָאִי טַעְמָא, מִשּׁוּם דְּכְתִיב וְשַׁחַת אֶרְצָה.

תַּנּוּן, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לִית לָךְ חוּבָא בְּעֲלֵמָא דְלֵא אִית לִיה תְּשׁוּבָה, בַּר מַהֲאִי. וְלִית לָךְ תַּיִבֵי אֵל דְּלֵא חֲמָאן אִפִּי שְׂכִינְתָא, בַּר מַהֲאִי. דְּכְתִיב לֵא יְגוּרָךְ רַע, כְּלָל. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וּפְאִין אֵינּוֹן צַדִּיקֵי אֵל, בְּעֲלֵמָא דִּין וּבְעֲלֵמָא דְאֵתִי. עַלִּייהוּ כְּתִיב, (ישעיה ס) וְעַמּוּד בְּלָם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ. מָאִי לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּמָה דְּכְתִיב, (תהלים קטו) אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי ה' בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים:

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּגוּיֵיהוּ. עַל דָּא לְבַעֵי לִיה לְבַר נָשׁ דְּלֵא לְאַתְעֲרַבָא צוֹלְמָא דִּילִיה (דף רכ ע"א)
בְּצוֹלְמָא דְעוֹבֵד כּוּכְבִּים וּמְזֻלוֹת, בְּגִין דְּהֵאִי קַדִּישָׁא וְהֵאִי מְסֻאָבָא.

לשון הקודש

רַבִּי יִצְחָק, אֲשֶׁרִי הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, עַלִּיהֶם כְּתוּב (ישעיה ס) וְעַמּוּד בְּלָם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ. מַה זֶה לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב וְשַׁחַת אֶרְצָה. (תהלים קטו) אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי ה' בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים.

וַיְחִי יַעֲקֹב, כְּתוּב. לְכֹן צְרִיךְ לְאָדָם שְׂלֵא לְעַרְבַּ עַלְם שְׂלֹו בְּעַלְם שְׂל עוֹבְדֵי

בְּאֵ רְאֵה, בְּשָׂאָר רַשְׁעֵי הָעוֹלָם לֵא כְּתוּב וַיֵּרַע בְּעֵינַי ה', וְכֹאן כְּתוּב וַיֵּרַע בְּעֵינַי ה' אֲשֶׁר עָשָׂה. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׂכֵתוֹב וְשַׁחַת אֶרְצָה.

שְׂכִינְתָא, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵין לָךְ חֲמָא בְּעוֹלָם שְׂאִין לוֹ תְּשׁוּבָה פְּרַט לְזוּה, וְאֵין לָךְ רַשָּׁע שְׂלֵא רּוּאָה פְּנִי שְׂכִינְתָא פְּרַט לְזוּה, שְׂכֵתוֹב לֵא יְגוּרָךְ רַע, כְּלָל. אָמַר

תָּא חַוִּי, מַה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמּוּן עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת
 כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. דִּישְׂרָאֵל כִּד אֲשַׁתְּכַח בַּר נָשׁ
 מִית הוּא מְסַאב לְכָל גּוֹפָא, וּבֵיתָא מְסַאבָּא. וְגוֹפָא
 דְּעוֹבֵד כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת לָא מְסַאיב לְאַחְרָא, וְגוֹפִיָּה
 (נ"א וּבֵיתָא) לָא מְסַאבָּא כִּד אִיהוּ מִית. מָאי טַעמָא.

יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעְתָּא דְּאִיהוּ מִית כָּל קְדוּשֵׁי דְמֵאֲרִיָּה
 מְתַעֲבָרֵן מֵינַיָּה, אֲתַעֲבַר מֵינַיָּה הָאִי עוֹלָמָא
 קְדִישָׁא, וְאֲתַעֲבַר מֵינַיָּה הָאִי רוּחַ קְדִישָׁא, אֲשַׁתְּאֵר
 גּוֹפָא מְסַאבָּא.

אַבְל עוֹבֵד כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה, לִית
 חַוִּי. דְּבַחֵי מְסַאב בְּכָל סְטָרִין, עוֹלָמָא
 דִּילִיָּה מְסַאבָּא, וְרוּחָא דִּילִיָּה מְסַאבָּא. וּבְגִין
 דְּסוֹאבוּתֵי אֱלִין שְׂרִיין בְּגוּיָּה, אָסִיר לְמִקְרַב לְגַבִּיָּה.
 בֵּינָן דְּמִית, נָפְקֵי כָּל אֱלִין מְסַאבוּתָא וְאֲשַׁתְּאֵר גּוֹפָא
 בְּלֵא מְסַאבוּתָא לְסוֹאבָּא.

לשון הקודש

יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעָּה שְׁהוּא מֵת, כָּל הַקְּדוּשׁוֹת
 שֶׁל רַבּוֹנוֹ עוֹבְרוֹת מִמֶּנּוּ, וְעוֹבֵר מִמֶּנּוּ
 הַצֵּלִם הַקְּדוּשׁ הַזֶּה, וְעוֹבְרַת מִמֶּנּוּ רוּחַ
 הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, נִשְׁאַר הַגּוֹף טָמֵא.

אַבְל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת עוֹבְדֵי
 עֲבוֹדָה זָרָה לֹא כָּד, שְׂפַחֲתֵי טָמֵא בְּכָל
 הַצְּדִים, צִלְמוֹ טָמֵא וְרוּחוֹ טָמֵא, וּמְשׁוּם
 שְׂכָל הַטָּמְאוֹת הַלְלוּ שְׂרוּיֹת בְּתוֹכוֹ,

כוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, מְשׁוּם שְׁוָה קְדוּשׁ וְוָה
 טָמֵא.

בֵּא רְאָה מַה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמּוּם עוֹבְדֵי
 כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, שֵׁיִשְׂרָאֵל בְּשִׁנְמִצָּא
 אָדָם מֵת, הוּא מְטַמֵּא אֶת כָּל הַגּוֹף,
 וְהַבֵּית טָמֵא. וְגוֹף שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים
 וּמִזְלוֹת לֹא מְטַמֵּא מִיִּשְׁהוּ אַחַר, וְגוֹפוֹ
 וּבֵיתוֹ לֹא טָמֵא בְּשִׁהוּא מֵת. מַה הַטַּעַם?

וְאֵף עַל גַּב דְּגוּפָא דְלִתּוֹן מְסֵאב, בֵּין בְּתִיּהוֹן וּבֵין
בְּמִיתָתְהוֹן. אֲבָל בְּתִיּהוֹן דְּכָל אֵינוֹן מְסֵאבִין
אֲשֶׁתְּכַחֵי לְגַבְיֵיהוּ, אִית לֹון חֵילָא לְסוּאָבָא לְאַחֲרֵינֵי,
בְּמִיתָתְהוֹן דְּנַפְקֵי כָל אֵינוֹן מְסֵאבִין מִנֵּיהוּ, לָא יִכְלִין
לְסֵאבָא. וּדְיִשְׂרָאֵל, יִכִּיל לְסֵאבָא לְאַחֲרֵינֵי. בְּגִין דְּכָל
קְדִישִׁין נְפָקִין מֵנִיה וְשָׂרָא עֲלֵיה סְטָרָא אַחֲרָא.

תָּא חֲזִי, הֵא עָלָם קְדִישָׁא, כִּד אָזִיל בַּר נֶשׁ
וְאַתְרַבֵּי, וְאַתְעָבִיד מֵהֵא פְרַצוּפָא דְיוֹקְנָא
דִּילִיה. אַתְעָבִיד צוּלְמָא אַחֲרָא, וּמִתְחַבְרֵן בְּחָדָא. וְדָא
נְטִיל לְדָא, בְּשַׁעְתָּא דְאַשְׁתַּכְחוּ תְרִין צוּלְמִין, נְטִיר
הוּא בַר נֶשׁ, וְגוּפָא דִּילִיה בְּקִיּוּמָא, וְרוּחִיה שְׂרִיָּא
בְּגִיָּיה. בְּשַׁעְתָּא דְקָרִיבוּ יוּמוֹי, מִתְעַבְרֵן מֵנִיה, וְדָא
סְלִיק לְדָא, וְאַשְׁתָּאֵר בַּר נֶשׁ בְּלָא נְטִירוֹ. בְּדִין, (שיר
השירים ב) עַד שְׁיִפּוֹת הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים, תִּרִי.

לשון הקודש

כי כל הקדשות יוצאות ממנו, ושורה
עליו צד האחר.

בא ראה, הצלם הקדוש הזה, כשהולך
אדם ומתגדל ונעשית מהפרצוף הזה
הדמות שלו, נעשה צלם אחר,
ומתחברים באחד, וזה נטיל את זה.
בשעה שנמצאים שני צלמים שמור הוא
האדם, וגופו בקיום, ורוח שרויה בתוכו.
בשעה שקרבים זמיו, הם עוברים ממנו

אסור לקרב אליו. בין שמת, יוצאות כל
הטמאות הללו, ונשארו גוף בלי טמאה
לטמא.

ואף על גב שגופם טמא, בין בחייהם
ובין במיתתם, אבל בחייהם שכל אותן
הטמאות שנמצאות אצלם, יש להם כח
לטמא אחרים. ובמיתתם, באשר יוצאות
כל אותן הטמאות מהם, לא יכולים
לטמא, ושל ישראל יכול לטמא אחרים,

תָּא חַיִּי, כִּד אֶתְעַר דִּינָא בְּעֵלְמָא, דְּקִדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא יְתִיב עַל פְּרָסֵי דְדִינָא לְמִידָן עֵלְמָא, בְּעֵי
 בַר נָשׁ לְאַתְעָרָא (בְּדִינָא) תְּשׁוּבָה, דִּי יְתִיב מִחַיּוּבָא (נ"א
 מִחַוּבִּי). דְּהָא הָהוּא יוֹמָא, פְּתֻקִין כְּתִיבוּ, וּמִשְׁתַּכְּחִי
 כְּלָחוּ בְּאַחַמְתָּא הָא כְּתִיבוּן. אִי זְכִי בַר נָשׁ דִּי יְתִיב
 קָמִי מְאָרִיחֵי, קָרְעִין פְּתֻקִין דְּעֵלְיָה.

לְבַתָּר קִדְשָׁא בְּרִיד הוּא זְמִין קָמִיָּה דְּבַר נָשׁ, יוֹמָא
 דְּכַפּוּרֵי יוֹמָא דְתְּשׁוּבָה. אִי תָב מַחְטְאֵי טַב.
 וְאִי לָא, פְּקִיד מְלָפָא לְמַחְתָּם פְּתֻקִין. וְוִי, דְּהָא
 תְּשׁוּבָה בְּעֵיָא לְאַסְתַּלְקָא מִנְיָה.

אִי זְכִי בְתְּשׁוּבָה, וְלָא שְׁלִימְתָא כְּדָקָא יְאוּת, תְּלִיין
 לִיָּה עַד הָהוּא יוֹמָא בְּתֵרָאָה דְּעַצְרָת, דְּהוּא
 תְּמִינָאָה לְחַג. וְאִי עֵבֵד תְּשׁוּבָה שְׁלִימְתָא לְקָמִי

לשון הקודש

לפני רבוננו, קורעים את הפתקים שעליו.
 אחר כך הקדוש ברוך הוא מוּמִין לפני
 האדם את יום הכפורים, יום התשובה.
 אם שָׁב מַחְטְאֵי – טוב. אם לא – מצוה
 המלך לחתם פתקים. אוי פי התשובה
 רוצה להסתלק ממנו.

אם זכה בתשובה ולא שלמה פראוי –
 תולים לו עד אותו יום אחרון של עצרת,
 שהוא שמיני לחג. אם עשה תשובה

וזה עולה לזה, ונשאר אדם בלי שמירה,
 אז (שיר א) עד שיפוח היום ונסו הצללים,
 שנים.

בא ראה, פשמתעורר דין בעולם,
 כשהקדוש ברוך הוא יושב על פסא דין
 לדון את העולם, צריך אדם לעורר וּבְדִין
 תשובה שישוב מהרשע ומחטאינו, שהרי
 אותו יום נכתבים פתקים, וכלם נמצאים
 בתיק כתובים. אם זכה אדם שישוב

מֵאֲרִיָּה, אֶתְקַרְעוּ. וְאִי לֹא זָכִי, אֵינּוֹן פְּתָקוֹן נְפָקוֹן
מִבֵּי מַלְפָּא, וְאֶתְמַסְרָן בִּידוּי דְּסַנְטִירָא, וְדִינָא
מִתְעַבֵּיד, וּפְתָקוֹן לֹא מִתְדָרָן תּוֹ לְבֵי מַלְפָּא.

כְּדִין צוֹלְמִין אֶתְעַבְרוּ מִנִּיָּה, וְלֹא מִשְׁתַּבְּחִין עִמִּיהָ.
פִּינּוֹן דְּמִתְעַבְרָן מִנִּיָּה, הָא וּדְאִי טוּפְסָקָא
דְּמַלְפָּא יַעֲבֵר עָלֶיהָ, וְיִטְעוּם פֶּסָא דְּמוֹתָא. וּבְהִתּוּא
לִילִיָּא דְּחִנָּא בִּתְרָאָה, סַנְטִירִין זְמִינִין, וּפְתָקוֹן נְטָלִין,
בְּתַר דְּנְטָלִי לֹון, צוֹלְמִין מִתְעַבְרָן, וְלֹא מִשְׁתַּבְּחִין (נ"א
וְאִי מִשְׁתַּבְּחִין גְּרִיעִין יַעֲבֵר עֲלוּי מַרְעִין וְכוּ') בְּהוּ יְדִי. וְאִי מִשְׁתַּבְּחִין
בְּהוּ יְדִי (נְעִדִי), דִּינָא גְּרִיעָא, אוּ יַעֲבֵר עֲלוּי דִּינָא מַרְעִין
בִּישׁוּן, בְּגְרִיעוּתָא דְּלֶהוֹן, וְהָא אוּקִימָנָא לְהָא.

וּבְסַפְרֵי קְדָמָאֵי אַמְרֵי יִתִּיר, כִּד רִישָׁא אַנְרַע,
וְיִשְׁתַּבַּח גּוּפָא. בְּרִיָּה, אוּ אֲנִתְתִּיָּה יִשְׁתַּבְּחוּ
וְהוּא יִסְתַּלַּק. וְהֵי מִיָּלִי, כִּד לֹא אֶתְדַר כָּל הִתּוּא

לשון הקודש

הַמְעַנִּישִׁים מְזַמְנִים, וְנוֹטְלִים אֶת
הַפְּתָקִים. וְאַחַר שְׁנִטְלוּ אוֹתָם, מְעַבְרִים
הַצְּלָמִים, וְלֹא נִמְצְאִים וְאִם נִמְצְאִים פְּגוּמִים,
יַעֲבֵר עָלֵיוּ מַחְלוֹת (כּוּן) בְּהֵם יָדִים. וְאִם
נִמְצְאִים בְּהֵם יָדִים – דִּין גְּרוּעַ, אוּ יַעֲבֵר
עָלֵיוּ דִּין שַׁל מַחְלוֹת רַעוּת בְּפָנִים שְׁלָהֶם,
וְהָרִי בְּאַרְנוּ אֶת זֶה.

וּבְסַפְרֵי הַקְּדוּמוֹנִים אוּמְרִים יוֹתֵר,
כְּשֶׁהֲרֵאשׁ נִגְרַע וְיִמְצֵא הַגּוּף – בְּנוּ אוּ

שְׁלָמָה לְפָנֵי רַבּוֹנוּ – נִקְרָעִים. וְאִם לֹא
זוּכָה – אוֹתָם פְּתָקִים יוּצְאִים מִבֵּית
הַמֶּלֶךְ וְנִמְסָרִים בִּידֵי מַלְאָךְ הַדִּין, וְהַדִּין
נַעֲשֶׂה, וּפְתָקִים יוֹתֵר לֹא חוֹזְרִים עוֹד
לְבֵית הַמֶּלֶךְ.

אִז מְעַבְרִים הַצְּלָמִים מִמֶּנּוּ וְלֹא נִמְצְאִים
עִמּוֹ. פִּינּוֹן שְׁעַבְרוּ מִמֶּנּוּ, הָרִי וְדְאִי שְׁעַנְשׁ
הַמֶּלֶךְ יַעֲבֵר עָלֵיוּ וְיִטְעֵם מִכּוּס הַמּוֹת.
וּבְאוֹתוֹ לִילָה שַׁל חַג הָאֲחֵרוֹן, הַמַּלְאָכִים

זְמַנָּא בְּתִיבְתָא. אֲבָל אֵי אַהֲדַר, טַעְמָא דְמוֹתָא
יִטְעַם, וַיְתַסִּי.

וְאֵי גּוֹפָא לָא אַתְחַזִּי, וַיִּשְׁתַּבַּח רִישָׁא. אֵינּוּן סְלִקוּן,
וְהוּא אַתְקַנִּים. וְהֵי מִיְלִי, כַּד בְּרִיה זְעִירָא
בְּרִשׁוּתִיה. וְאֵי יְדוּי פְּגִימוּ, עֲבִידְתָּא דִּידוּי פְּגִימִין.
רַגְלוּי, מְרַעִין רַדְפִּין עֲלִיה. עָרְק צוֹלְמָא וְאַהֲדַר, עָרְק
וְאַהֲדַר. עֲלִיה פְּתִיב, (דברים כח) בַּבְּקָר תֹּאמַר מִי יִתֵּן
עָרְב, וְהֵאֵי כַּד נֶהְרָא סִיְהָרָא, וְלִילִיָּא אַתְתַּקֵּן בְּנִהוּרָא.
אֲבָל זְפָאֵי חֲסִידֵי, כְּכֹל יוֹמָא וַיּוֹמָא מְסַתְּפִלִי
בְּלַבְיִיהוּ, כְּאֵלוּ הָהוּא יוֹמָא מְסַתְּלָקִי מֵעֲלָמָא,
וְעֲבָדִין תִּיבְתָא שְׁלִימְתָא קָמִי מְאָרִיחוּן, וְלָא
יִצְטָרְכוּן לְמַלְה אַחְרָא. זְפָאֵה חוֹלְקָהוּן בְּעֲלָמָא דִּין
וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי.

תָּא חַזִּי, (ישעיה מג) כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי, כַּמָּה עֲלָאִין

לשון הקודש

מי יתן ערב. וזה בשם הלבנה מאירה
והלילה מתקן באור.

אבל צדיקים חסידים, כל יום ויום
מסתכלים בלבם כאלו אותו יום
מסתלקים מהעולם, ועושים תשובה
שלמה לפני רבונם, ולא יצטרכו לדרך
אחר. אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם
הבא.

בא ראה, כל הנקרא בשמי - כמה

אשתו ומצאו, והוא יסתלק. וזה מדבר
בשלא חזר כל אותו זמן בתשובה. אבל
אם חזר, טעם המות יטעם ויתרפא.

ואם הגוף לא נראה וימצא הראש - הם
מסתלקים והוא מתקנים, וזה מדבר
בשבנו הקטן ברשותו. ואם ידיו פגומים,
מעשה ידיו פגומים, רגליו - מחלות
רוחפות אותו. בורח העלם וחוזר, בורח
וחוזר, עליו פתוב (דברים כח) בבקר תאמר

עוֹבְדֵי מַלְכָּא קְדִישָׁא, דְּהָא בְּאִינּוֹן עוֹבְדֵי (נ"א בְּרִיין)
 דְּאִיהוּ עֶבֶד לְתַתָּא קְטִיר לֹון בְּמַלְיָן עֲלָאִין דְּלְעִילָא,
 וְכַד נְמַלְיָן לֹון לְתַתָּא וְעֶבְדֵי בְּהוּ עוֹבְדָא, אֲתַעֲר
 הֵהוּא עוֹבְדָא דְּלְעִילָא דְּקְטִיר בְּתָ. בְּגוֹן אֲזוּבָא, עֵץ
 אֲרוֹ, וְהָא אֲוִקְמָנָא (דף רכ ע"ב) מְלִי.

וְאִית מְנִייהוּ דְּאַחִידָן בְּשִׁמָּא קְדִישָׁא, בְּגוֹן לֹולָב,
 וְאַתְרוּג, הֶדֶם, וְעֶרְבָה, דְּכֻלְהוּ אֲחִידָן בְּשִׁמָּא
 קְדִישָׁא לְעִילָא. וְעַל דָּא תְּנִינָן, לְאַחְדָּא לֹון, וְלְמַעְבַּד
 בְּהוּ עוֹבְדָא, בְּגִין לְאַתְעָרָא חֲדוּהָ הֵהוּא דְּאַחִיד בֵּיתָ.
 וְעַל דָּא תְּנִינָן, בְּמַלְיָן וְעוֹבְדָא בְּעִיָין לְאַחְזָא מְלָה,
 בְּגִין לְאַתְעָרָא מְלָה אֲתָרָא.

הָדָא הוּא דְּכְתִיב, כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי וְלִכְבוּדִי
 (בְּרֵאתִיו), לְאַתְעָרָא יְקָרִי. בְּרֵאתִיו, לִי־יַחְדָּא לִי.
 יִצְרַתִּיו, לְמַעְבַּד בֵּיתָ עוֹבְדָא (נ"א חִילָא). אִף עֲשִׂיתִיו,

לשון הקודש

אַחֲזִינִים בְּשִׁם הַקְּדוּשׁ לְמַעְלָה. וְעַל כֵּן
 שְׁנִינּוּ, לְאַחֲזוּ אֹתָם וְלַעֲשׂוֹת בְּהֵם
 מַעֲשֵׂה כְּדִי לְעוֹרֵר חֲדוּהָ אֹתוֹ שְׂאוּחֵו
 בּוּ. וְעַל זֶה שְׁנִינּוּ, בְּדְבָרִים וּמַעֲשֵׂה
 צְרִיךְ לְהִרְאוֹת דְּכָר כְּדִי לְעוֹרֵר דְּכָר
 אַחֲרָ.

זֶהוּ שְׁכַתוּב כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי וְלִכְבוּדִי
 וּבְרֵאתִיו - לְעוֹרֵר כְּבוֹדִי. בְּרֵאתִיו -
 לִיחַד לִי. יִצְרַתִּיו - לַעֲשׂוֹת בּוּ מַעֲשֵׂה

עֲלִיּוֹנִים מַעֲשֵׂי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוּשׁ, שְׁהָרִי
 בְּאוֹתָם מַעֲשִׂים (בְּרִיּוֹת) שֶׁהוּא עוֹשֶׂה
 לְמַטָּה, קוֹשֵׁר אֹתָם בְּדְבָרִים עֲלִיּוֹנִים
 שְׁלַמְעֵלָה, וּבְשִׁנּוּטִלִים אֹתָם לְמַטָּה
 וְעוֹשִׂים בְּהֵם מַעֲשֵׂה, מִתְּעוֹרֵר אֹתוֹ
 מַעֲשֵׂה שְׁלַמְעֵלָה שְׁקִשׁוֹר בּוּ, בְּגוֹן אֲזוּב
 וְעֵץ אֲרוֹ, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ הַדְּבָרִים.

וַיֵּשׁ מֵהֵם שְׂאֲחֲזוּיִם בְּשִׁם הַקְּדוּשׁ, כְּמוֹ
 לֹולָב, וְאַתְרוּג, הֶדֶם, וְעֶרְבָה, שְׁכַלְם